

بررسی ترکیب‌پذیری و عمل ژن‌ها در گندم نان در شرایط تنفس خشکی با استفاده از تجزیه دی‌آل

جعفر احمدی^۱، عباسعلی زالی^۲، بهمن یزدی‌صمدی^۳، علیرضا طالعی^۴، محمد رضا قناده^۵ و عباس سعیدی^۶
 ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، دانشجوی دوره دکتری، استادان و دانشیاران دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران
 ۶، استادیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج
 تاریخ پذیرش مقاله ۸۱/۵/۲

خلاصه

برای مطالعه اثر ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی و نحوه عمل ژن‌ها در شرایط تنفس خشکی در ۶ لاین و دو رقم گندم نان از لحاظ صفات ارتفاع بوته، زمان خوشیده، طول ریشک، طول سنبله، تعداد دانه در سنبله، وزن ۵۰۰ دانه و عملکرد دانه ازیک طرح دی‌آل کراس ۸×۸ یک طرفه استفاده گردید. در پائیز سال ۱۳۷۹ بذر ۲۸ دو رگ F1 به همراه ۸ والد آنها (جمعاً ۳۶ زنوتیپ) در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران کشت گردید. نتایج تجزیه دی‌آل بر اساس روش ۲ مدل B گرینینگ نشان داد که اثر ترکیب‌پذیری عمومی (GCA) بر کلیه صفات و ترکیب‌پذیری خصوصی (SCA) به استثناء صفت طول سنبله برای بقیه صفات در سطح آماری ۱٪ معنی دار است. نسبت میانگین مرباعات GCA بر SCA در مورد کلیه صفات به غیر از صفت ارتفاع بوته معنی دار بود، نتیجه این که برای عملکرد دانه و سایر اجزای عملکرد بیشترین سهم واریانس ژنتیکی به واریانس افزایشی اختصاص دارد. بالا بودن سهم قابل توجه واریانس ژنتیکی افزایشی در صفات مذکور بیانگر بالا بودن میزان وراثت‌پذیری در این صفات بوده و زمینه انتخاب پاسخ‌دار برای این صفات را فراهم می‌سازد.

واژه‌های کلیدی: گندم نان، تجزیه دی‌آل، ترکیب‌پذیری، عمل ژن، تنفس خشکی.

انتخاب روش‌های اصلاحی و انتخاب لاین‌ها برای ترکیبات دورگی مفید واقع گردد. برآورد قابلیت ترکیب‌پذیری عمومی (GCA) و خصوصی (SCA) با استفاده از تلاقی‌های دی‌آل صورت می‌گیرد (۲).

بهره‌گیری از تجزیه دی‌آل در اصلاح گندم عمدتاً در ارزیابی قابلیت ترکیب‌پذیری صفات کمی انجام گردیده و نتایج سودمندی در اختیار می‌باشد. فرشادفر (۱۳۷۵) در آزمایشی خصوصیات ژنتیکی مقاومت به خشکی در گندم را در قالب طرح آمیزشی دی‌آل در دو محیط تنفس‌زا روی ۱۵ صفت مورد مطالعه قرار داد و نتیجه گرفت که بین ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی کلیه صفات اختلاف بسیار معنی‌داری وجود دارد. در این بررسی همچنین مشخص شد که اثر متقابل محیط × GCA

مقدمه

بخش زیادی از اراضی کشت گندم در مناطق خشک و نیمه خشک قرار گرفته است. در این مناطق به علت کمبود آب، عملکرد گندم شدیداً کاهش می‌یابد. بر این اساس خشکی از عمدۀ ترین خطرات برای تولید موفق محصولات زراعی در ایران و جهان است. بنابراین اصلاح کردن برای مقاومت به خشکی و حداقل عملکرد هدفی مهم در برنامه‌های اصلاحی ملی و بین‌المللی است.

مطالعات ژنتیکی و دانستن نوع عمل ژن درگیر در بیان یک صفت و قدرت ترکیب‌پذیری در روش‌های اصلاحی جوامع گیاهی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. به خصوص آنکه اطلاعات و مطالعه دقیق ترکیب‌پذیری می‌تواند در رابطه با

مکاتبه کننده: جعفر احمدی

در هشت رقم گندم، نتیجه گرفتند که واریانس قدرت ترکیب‌پذیری عمومی کلیه صفات در سطح یک درصد و واریانس قدرت ترکیب‌پذیری خصوصی کلیه صفات به جز سه صفت تعداد سنبله در خوشه، تعداد دانه در خوشه و قطر دانه در سطح یک درصد معنی‌دار می‌باشند. نسبت MS(GCA)/MS(SCA) در کلیه صفات به جز عملکرد دانه در هر گیاه در سطح یک درصد معنی‌دار شد و برای این صفت بیشترین سهم واریانس ژنتیکی، به واریانس غیر افزایشی اثرات زنها اختصاص داشته و در مورد بقیه صفات بیشترین سهم را واریانس افزایشی به خود اختصاص داد. جمالی و آیینه (۱۳۷۹) در آزمایشی به منظور بررسی ژنتیکی چند صفت کمی در ۵ رقم گندم نان به روش دی آلل نشان دادند که بین ژنتوپیپ‌ها از نظر طول ریشك، طول دم گل آذین، تراکم خوشه، وزن هزار دانه، تعداد دانه در خوشه تفاوت معنی‌داری وجود دارد. همچنین نتایج حاصله از تجزیه گریفینگ نشان داد که معنی‌دار شدن ترکیب‌پذیری عمومی برای کلیه صفات مذکور و معنی‌دار شدن ترکیب‌پذیری خصوصی برای صفات طول ریشك، طول دم گل آذین، تعداد دانه در خوشه نشان دهنده تفاوت معنی‌داری بین ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی ارقام برای صفات مذکور است. یلدريم و همکاران (۱۹۹۵) در آزمایشی روی گندم نان، والدین و ۱۵ هیبرید F1 حاصل از تلاقی دی آلل 6×6 صفات عملکرد شاخص برداشت و شش صفت مرتبط با عملکرد دانه ارزیابی کردند و نتیجه گرفتند که شاخص برداشت تحت کنترل عمل مثبت و معنی‌داری بین شاخص برداشت و عملکرد، وزن هزار دانه، طول سنبله و تعداد پنجه به دست آمد. کولاکو (۱۹۹۴) در آزمایشی که به منظور مطالعه گزینش برای عملکرد و اجزاء آن در جمعیت گندم پائیزه تحت شرایط نتش آبی انجام داد، نتیجه گرفت که بالاترین مقدار توارث‌پذیری مربوط به ارتفاع بوته، وزن دانه و طول خوشه می‌باشد. همچنین به علت نتش آبی توارث‌پذیری تعداد دانه در خوشه پایین بود. مارشال و صرافی (۱۹۹۶) در آزمایشی که به منظور آنالیز تعدادی از پارامترهای تولید در گیاه جو تحت شرایط نتش خشکی انجام دادند، وجود اثرات افزایشی زن را در توارث وزن دانه، تعداد خوشه، وزن خوشه، تعداد دانه در خوشه اثبات کردند.

و محیط \times SCA برای کلیه صفات معنی‌دار می‌باشد. این مطلب بدان معناست که هر دو نوع عمل افزایشی و غیر افزایشی زن‌ها نسبت به محیط نتش آبی حساس هستند. بورقی و پرین زین (۱۹۹۴) در آزمایشی در یک تلاقي دی آلل قابلیت ترکیب‌پذیری را برای عملکرد دانه، اجزای عملکرد و چندین صفت کمی مطالعه کردند و نشان دادند که اثرات GCA برای تمامی صفات اندازه‌گیری شده به جز تعداد دانه در سنبله به طور معنی‌داری بالا بودند، در حالی که اثرات SCA برای عملکرد دانه، ارتفاع بوته زمان خوشده‌هی معنی‌دار بودند. همچنین ملاحظه گردید که برای اکثر صفات اندازه‌گیری شده مقادیر GCA از SCA بزرگتراند. سانگ وان و چادهاری (۱۹۹۹) در آزمایشی برای تجزیه قدرت ترکیب‌پذیری در گندم با دی آلل 9×9 نقش عمدی عمل غیر افزایشی زن را برای عملکرد دانه نشان دادند. همچنین در این بررسی صفت تعداد دانه در سنبله اهمیت مساوی از نظر عمل افزایشی و غیر افزایشی زن نشان داد. خیرالله و همکاران (۱۹۹۳) در آزمایشی از طریق تلاقي دی آلل 6×6 صفات عملکرد دانه، بیوماس و شاخص برداشت در شرایط نتش آبی و غیر نتش را تجزیه ژنتیکی کردند و نتیجه گرفتند که مدل افزایشی – غلبه برای عملکرد دانه و بیوماس تحت شرایط غیر نتش کفايت می‌کند. همچنین نتیجه گرفتند که فوق غالبیت برای عملکرد دانه تحت شرایط بدون نتش و برای شاخص برداشت تحت هر دو شرایط نتش و غیر نتش عمل می‌کند. در این بررسی توارث‌پذیری عمومی برای همه صفات فوق تحت شرایط غیر نتش بالا بود، ولی تحت شرایط نتش آبی تنها صفت شاخص برداشت توارث‌پذیری متوسطی را نشان داد. ادواردز و همکاران (۱۹۷۶) در آزمایشی روی گندم، نحوه عمل زن را در تعدادی از صفات مورد بررسی قرار دادند و نتیجه گرفتند که تنها اثر افزایشی زن برای ارتفاع بوته، تعداد سنبله در بوته و وزن دانه معنی‌دار بودند، که نشان دهنده امکان اصلاح این صفات به واسطه گزینش در نسل‌های اولیه می‌باشد و نیز بیان کردند که زمان خوشده‌ی و تعداد دانه در سنبله به وسیله اثرات افزایشی و غالیت کنترل می‌شوند که بیانگر این مسئله هست که گزینش برای این صفت در نسل‌های بعدی موثر خواهد بود. قندی و همکاران (۱۳۷۶) در آزمایشی به منظور بررسی و مطالعه اثرات قدرت ترکیب‌پذیری عمومی، خصوصی و هتروزیس

به معنی دار بودن واریانس ژنتیپ‌ها تجزیه دی‌آلل بر اساس روش ۲ مدل B (مختلط) گریفینگ (۱۹۵۶) به عمل آمد که بر این اساس مجموع مرباعات ژنتیپ به دو جزء ترکیب‌پذیری عمومی (GCA) و ترکیب‌پذیری خصوصی (SCA) تفکیک شد. اثرات ترکیب‌پذیری عمومی برای هر لاین (gi) و ترکیب‌پذیری خصوصی برای هر دو رگ (Sij) محاسبه و آزمون معنی دار بودن آنها با استفاده از توزیع آئی استیودنت انجام گردید. همچنین از تقسیم واریانس ترکیب‌پذیری عمومی به خصوصی و تست آن با آزمون F به طور تقریب نوع اثرات ژن‌ها مشخص گردید. با استفاده از روش‌های مدل گریفینگ (۱۹۵۶) مقادیر واریانس افزایشی و غالبیت و نیز وراست‌پذیری خصوصی برای صفات مختلف برآورد گردید.

نتایج و بحث

میانگین صفات مورد ارزیابی والدین در جدول ۱ ارائه گردیده است. با توجه به این جدول، لاین ۵۲۴ و رقم سرداری به ترتیب بالاترین و پایین‌ترین ارتفاع بوته را داشتند. لاینهای ۵۵۹۳/۲ و ۵۸۰۶ به ترتیب بیشترین و کمترین طول سنبله را دارا بودند. بیشترین طول ریشک مربوط به لاین ۵۸۰۶ بود، که این صفت می‌تواند به عنوان عاملی مهم در پرشدن دانه در شرایط کم آبی در این لاین محسوب گردد. برای بقیه صفات نیز بیشترین و کمترین مقادیر در جدول ۱ مشخص می‌باشند.

با توجه به اینکه برای انجام موقفيت آميز هر برنامه اصلاحی اطلاع از ساختار ژنتيکي ضروري مي باشد، به همين دليل اين تحقيق با هدف بررسی قابلیت ترکیب‌پذیری و نیز نحوه کنترل صفات توسيط ژن‌ها جهت انتخاب صحيح لainها و ارقام در برنامه‌های اصلاحی صورت گرفت.

مواد و روشها

این بررسی در سال ۱۳۷۹-۸۰ در مزرعه پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران انجام گرفت. در این آزمایش ۶ لاین و ۲ رقم گندم پائیزه به شماره‌های ۵۵۹۳/۲، ۵۸۰۶-۶، ۷۱۰۷-۶، ۷۰۰۷-۲، ۶۴۵۲ و ۵۲۴-۴ نامهای سرداری و شاه پسند به صورت طرح دی‌آلل یک طرفه با یکدیگر تلاقی داده شدند و نتاج آنها به همراه والدین در قالب طرح بلوك‌های كامل تصادفي در کرت‌های به طول ۲ متر و عرض ۰/۵ متر در ۳ تکرار کشت شدند. پس از کشت، آبياري مزرعه طی دو بار برای سیز کردن كامل گياهان انجام گرفت و پس از آن تا زمان برداشت، متوقف شد تا شرایط تنفس خشکي برای گياه اعمال گردد. از ژنتيپ‌های مذبور ۷ صفت کمي به منظور برآورد ترکیب‌پذیری عمومي و خصوصي و نوع عمل ژن با استفاده از ميانگين ۱۰ نمونه برای هر صفت مورد ارزیابی قرار گرفتند. اين صفات عبارت بودند از ارتفاع بوته، تعداد روز تا خوش‌هی، طول سنبله، طول ریشک، تعداد دانه در سنبله، وزن ۵۰۰ دانه و عملکرد دانه. نتایج به دست آمده بر اساس مدل آماري طرح بلوك‌های كامل تصادفي مورد تجزيه واریانس اوليه قرار گرفت و با توجه

جدول ۱- ميانگين صفات مورد ارزیابی در ۶ لاین و دو رقم گندم والدین

والدین	ارتفاع بوته (سانتي متر)	ظهور خوشه (سانتي متر)	طول سنبله (سانتي متر)	تعداد روز تا خوش‌هی (سانتي متر)	طول ریشک (سانتي متر)	تعداد دانه در سنبله	وزن ۵۰۰ دانه (گرم)	عملکرد دانه تک بوته (گرم)
۵۵۹۳/۲	۸۱/۲AB	۱۶۸/۷BC	۱۱/۵	۱۶/۵	۳۹ AB	۰/۵E	۱۸/۵ AB	۹/۶ B
۵۸۰۶-۶	۸۳/۶ AB	۱۶۵C	۸/۶ B	۱۶/۵	۴۳/۹	۷/۹ A	۲۰/۲ AB	۸/۵ B
سرداری	۷۲/۶B	۱۶۵C	۱۰/۴ AB	۱۰/۴	۲۸/۵ B	۴/۳BCD	۲۲/۶ A	۱۰/۷A
شاهپسند	۸۷/۶ AB	۱۷۲ AB	۱۱ AB	۱۱	۴۶/۳	۲/۲DE	۲۱/۶ A	۱۰/۵ AB
۷۱۰۷-۶	۸۲/۳ AB	۱۶۶C	۱۰/۸ AB	۱۰/۸	۴۲/۳ AB	۵/۴ABC	۱۶/۵۳ B	۱۰/۷ A
۷۰۰۷-۲	۷۸/۳ AB	۱۷۴/۷A	۹/۷ AB	۹/۷	۳۱/۸ AB	۶/۵ AB	۱۶/۴ B	۱۰/۳ AB
۶۴۵۲	۸۵/۱ AB	۱۶۷/۷BC	۱۰/۴ AB	۱۰/۴	۴۳/۱	۰/۷E	۲۰/۱ AB	۱۱/۳ A
۵۲۴-۴	۹۱/۵A	۱۶۵C	۱۱/۱ AB	۱۱/۱	۳۲/۶ AB	۲/۹CDE	۱۷/۸ AB	۱۰/۴۷ AB

در هر ستون اعدادی که دارای حروف مشابه نیستند با یکدیگر اختلاف معنی دار دارند ($P < 0.05$)

نیز حاکی از وجود اثر افزایشی و غیر افزایشی زنها در شکل‌گیری صفاتی مانند ارتفاع بوته، زمان خوشده‌ی، وزن دانه، تعداد دانه در سنبله، عملکرد دانه و غیره می‌باشد.

اثرات ترکیب‌پذیری عمومی هر لاین (gi) برای صفات مورد مطالعه در جدول ۳ نشان داده شده است. با توجه به معنی دار بودن (gi) در دو جهت مثبت و منفی در تمامی صفات، می‌توان بودن (gi) در والدین از قابلیت انتقال میزان بالا یا پائین هر اظهار داشت که والدین از قابلیت انتقال میزان بالا یا پائین هر صفت برخوردار هستند. بین نحو که در موادی که افزایش اندازه یک صفت مورد نظر باشد بایستی به مقادیر مثبت (gi) توجه گردد.

به دلیل معنی دار بودن اختلافات بین ژنوتیپ‌ها، برای تمام صفات تجزیه دی‌آلل انجام شد که نتایج آن در جدول ۲ ملاحظه می‌گردد. معنی دار بودن ترکیب‌پذیری عمومی (GCA) و خصوصی (SCA) بدین معناست که صفات مورد مطالعه تحت تاثیر اثرات افزایشی و غیر افزایشی زن‌ها می‌باشند. همانگونه که از جدول ۲ بر می‌آید، برای تمام صفات مقادیر میانگین مربعات ترکیب‌پذیری عمومی بیشتر از خصوصی می‌باشد که بیانگر این است که از نظر GCA، بین والدین از حیث تمام صفات تقاضت وجود دارد.

نتایج بررسی‌های دیگر (۴، ۶، ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۹، ۱۲، ۱۸)

جدول ۲- تجزیه واریانس ساده و دی‌آلل برای صفات مورد ارزیابی در والدین و دو رگ‌های آنها

میانگین مربعات (MS)										منابع تغییرات
عملکرد دانه	وزن ۵۰۰ دانه	تعداد دانه در سنبله	طول ریشک (سانسی‌متر)	طول سنبله (سانسی‌متر)	تعداد روز تا ظهر خوشش (سانسی‌متر)	ارتفاع بوته (سانسی‌متر)	درجات آزادی			
۲۵/۹**	۱۷/۹۵**	۲۷۶/۲**	۱۳/۲**	۲/۲**	۲۹/۶**	۸۷/۰۶**	۳۵	ژنوتیپ		
۵۰/۲۴**	۵۳/۲**	۶۶۷/۸**	۴۷/۴**	۸/۳**	۱۰۹/۴**	۱۴۹/۶**	۷	ترکیب‌پذیری عمومی (GCA)		
۱۹/۹**	۹/۱**	۱۷۸/۴**	۴/۷**	۰/۸۴	۹/۷۱**	۷۱/۴**	۲۸	ترکیب‌پذیری خصوصی (SCA)		
۷۹/۹**	۶/۳	۲۳۰/۹**	۰/۸۲	۰/۶۷	۵/۳۶	۹۸/۶۵**	۲	بلوک		
۹/۴	۲/۵	۲۰/۷	۰/۷۸	۰/۷۶	۲/۹۵	۲۳/۷۵	۷۰	خطا		
۲۲/۴	۷/۱	۱۲/۳	۲۲/۶	۸/۲	۱/۰۲	۵/۸		%CV		

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۰.۱ و ۰.۵

جدول ۳- مقادیر ترکیب‌پذیری عمومی (gi) والدین برای صفات مورد بررسی

والدین	ارتفاع بوته (سانسی‌متر)	ظهور خوشش (سانسی‌متر)	تعداد روز تا ظهر خوشش (سانسی‌متر)	طول سنبله (سانسی‌متر)	طول ریشک (سانسی‌متر)	تعداد دانه در سنبله	وزن ۵۰۰ دانه	عملکرد دانه	تک بوته (گرم)
۵۵۹۳/۲	-۰/۰۴۲	-۰/۸۹۲	-۰/۳۵*	-۱/۸۵۲**	-۱/۲۵	-۰/۷۴۲**	-۰/۱۷۷	-۰/۱۷۷	-۰/۷۴۲**
۵۸۰۶-۶	-۱/۴۵۸	-۱/۶۲۵**	-۱/۱۵**	-۷/۸۵۲**	-۷/۰۰۳**	-۰/۹۴۱**	-۰/۸۹۵**	-۰/۸۹۵**	-۰/۹۴۱**
سرداری	-۰/۸۲۲**	-۰/۸۲۳**	-۰/۰۶۲	-۰/۴۵۴	-۲/۷۰۸**	-۰/۱۷۲	۱/۷۱۲**	۰/۵۱۵	۱/۷۱۲**
شاهپسند	۳/۴۳**	۲/۶۰۸**	۰/۶۴۷**	-۰/۵۷۲	-۰/۰۱۸**	۰/۰۱۸**	۰/۵۹۱*	۱/۴۸۲**	۰/۵۹۱*
۷۱۰۷/۶	۰/۹۴۶	-۱/۳۵۸**	-۰/۱۷۲	-۰/۶۲	-۱/۳۶۸	-۰/۶۲۷*	-۰/۲۷۵	-۰/۲۷۵	-۰/۶۲۷*
۷۰۰۷/۲	-۱/۶۲۵	۲/۸۰۸**	-۰/۰۶۷	-۰/۷۸۴	۳/۱۸۲**	-۰/۷۷۹**	-۰/۵۳۱	-۰/۵۳۱	-۰/۷۷۹**
۶۴۵۲	-۰/۳۸۱	۰/۶۴۲*	-۰/۰۶۴	-۰/۰۶۴	-۰/۲۳۷	۰/۸۹۵**	-۰/۶۶۶	-۰/۶۶۶	-۰/۲۳۷
۵۲۴-۴	۲/۸۵۳**	-۲/۲۹۲**	-۰/۱۷۴	-۰/۰۱	-۳/۶۲۵**	-۰/۰۲۲**	-۰/۲۵۴	۲/۰۲۲**	۰/۵۳۸
LSD _{0.05}	۱/۰۷	۰/۵۸۶	۰/۲۹۷	-۰/۹۵۲	۱/۵۵۴	-۰/۰۴۶	۱/۰۴۶	۰/۵۳۸	۱/۰۴۶
LDS _{0.01}	۲/۲	۰/۷۷۷	۰/۳۹۵	۱/۲۶۳	۲/۰۶۱	۰/۷۱۳	۱/۳۸۷	۰/۷۱۳	۱/۳۸۷
S.E(gi)	۰/۸۳۲	۰/۲۹۳	۰/۱۴۹	-۰/۴۷۶	-۰/۷۷۷	-۰/۲۶۹	-۰/۵۲۳	-۰/۵۲۳	-۰/۲۶۹

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۰.۱ و ۰.۵

دو رگ دارای بالاترین مقادیر می‌باشند. این دو رگ به عنوان بهترین دو رگ از حیث عملکرد شناخته شد. لازم به ذکر است که از نظر صفت وزن دانه دو ترکیب (دو-رگ) ۱۵ و ۲۵ نیز دارای بالاترین مقادیر Sij می‌باشند. با توجه به صحت پیش فرض‌های مدل گریفینگ (۱۱)، مبنی بر دیپلولئید بودن والدین، عدم وجود اثر سیتوپلاسم مادری و غیره، واریانس‌های افزایشی و غالبیت از طریق روابط $\sigma_{D}^2 = \sigma_{Sca}^2 + \sigma_{gca}^2$ محاسبه شده و از طریق آنها با توجه به رابطه $h^2 = \frac{\sigma_{A}^2}{\sigma_{P}^2}$ مقادیر وراثت‌پذیری خصوصی برآورد گردید و به همراه نسبت $\frac{MS(GCA)}{MS(SCA)}$ نوع عمل ژن، بهترین ترکیب شونده عمومی و بهترین ترکیب دو رگی برای هر یک از صفات مورد مطالعه در جدول ۵ آمده است. با توجه به این جدول بالا بودن معنی‌دار نسبت $\frac{MS(GCA)}{MS(SCA)}$ ، بیشتر بودن سهم اثرات افزایشی ژن‌ها را در مورد کلیه صفات به استثناء ارتفاع بوته را مشخص می‌کند که این امر دلیل بالا بودن میزان وراثت‌پذیری صفات مذکور گردیده است. بنابراین با توجه به این نتایج به دست آمده گزینش برای این صفات می‌تواند موفقیت‌آمیز باشد و یا به اصطلاح پاسخ به گزینش در مورد این صفات می‌تواند دیده شود. گزارشات (۱۳، ۹، ۱۲، ۶، ۴) نیز قابل تطبیق با نتایج به دست آمده می‌باشند.

در جدول ۵ بهترین ترکیب شونده‌ها برای هر کدام از صفات و نیز بهترین دورگ‌ها معرفی شده است که با بهره‌گیری از این اطلاعات و سایر نتایج این تحقیق اصلاح کنندگان گندم خواهند توانست آگاهانه‌تر نسبت به طراحی برنامه‌های اصلاحی اقدام نمایند. در یک بررسی پیکت (۱۹۹۳) حداقل ۳۶ مقاله منتشر شده روی قابلیت ترکیب پذیری در گندم را مطالعه کرد و نتیجه گرفت که برای اکثر صفات کمی، ترکیب‌پذیری عمومی (GCA) اهمیت بیشتری از ترکیب‌پذیری خصوصی (SCA) دارد و نیز مطابق با نتایج مطالعات (۱، ۴، ۶، ۸، ۱۷) نتایج آزمایشات حاضر نیز اهمیت بالاتر (GCA) را اثبات نمود.

همانگونه که از جدول ۳ ملاحظه می‌شود بالاترین و پائین‌ترین مقدار gi برای صفت ارتفاع بوته به ترتیب در رقم شاه پسند و رقم سرداری وجود دارد. بنابراین می‌توان از رقم شاه پسند جهت تولید دو رگی استفاده کرد که ارتفاع بوته بیشتری داشته باشد همچنین از رقم سرداری در جهت کاهش ارتفاع بوته در تولید دو رگ می‌توان استفاده نمود.

در مورد صفت طول ریشک همانطور که ملاحظه می‌شود بیشترین مقدار gi در مورد لاین ۵۸۰۶ می‌باشد. لذا با توجه به تاثیر مثبت طول ریشک در پر شدن دانه‌ها در شرایط خشکی می‌توان از این لاین در برنامه‌های دو رگی برای تولید ارقام متحمل به خشکی در جهت افزایش طول ریشک و به طبع آن میزان عملکرد بالا بهره جست.

اثرات (gi) برای صفت تعداد دانه در سنبله که یکی از اجزای عملکرد می‌باشد در لاینهای ۶۴۵۲، ۷۰۰۷-۲ و رقم شاه پسند دارای بالاترین مقادیر مثبت معنی‌دار است. لذا برای افزایش این جزء مهم عملکرد می‌توان از این لاین‌ها در برنامه‌های دو رگ‌گیری استفاده نمود.

برای صفت وزن ۵۰۰ دانه (یکی دیگر از اجزای مهم عملکرد) لاین ۵۲۴-۴ و رقم سرداری می‌توانند به عنوان بهترین ترکیب شونده‌ها از حیث افزایش این صفت در جهت مثبت محسوب شوند. برای صفت عملکرد دانه نیز رقم شاه پسند دارای بیشترین مقدار gi می‌باشد.

مقادیر ترکیب‌پذیری خصوصی دو رگ‌ها (Sij) برای هر یک از صفات مورد بررسی به جز صفت طول سنبله به دلیل معنی‌دار نبودن میانگین مربعات SCA آن، در جدول ۴ ارائه شده است. برای هر کدام از صفات مورد بررسی ترکیب پذیری خصوصی مثبت و منفی معنی‌دار مشاهده می‌گردد که Sij مثبت و منفی به ترتیب نشان دهنده میزان بالا و پائین آن صفت می‌باشد.

همانگونه که از جدول ۴ بر می‌آید، دو رگ ۹ و ۶-۵۸۰۶ شاه پسند) دارای بالاترین مقدار Sij برای عملکرد دانه است. با توجه به اینکه ترکیب پذیری خصوصی صفت تعداد دانه در سنبله و وزن ۵۰۰ دانه (دو جزء مهم عملکرد) در همین

جدول ۴- مقادیر ترکیب‌پذیری خصوصی (Sij) دو رگ‌ها برای صفات مورد ارزیابی

دورگ‌ها	ارتفاع گیاه (سانتی‌متر)	تعداد روز تا ظهر خوشه (سانتی‌متر)	طول ریشک (سانتی‌متر)	تعداد دانه در وزن ۵۰۰ دانه	عملکرد دانه تک بوته (گرم)
۵۸۰۶×۵۵۹۳/۲(۱)	-۲/۷۴	-۲/۱۱*	۰/۷۳	-۱۲/۱۳**	-۲/۸۳**
۵۵۹۳/۲(۲)	۶/۶۹*	۰/۰۹۹	-۰/۹۳*	۳/۷۹	۰/۸۳
۵۵۹۳/۲(۳)	-۰/۲۹	۰/۶۵۶	-۰/۵۴	-۶/۴۹**	۱/۱۹
۵۵۹۳/۲(۴)	۶/۱۸۴**	-۰/۳۸	-۰/۲۸	۲/۴۹	-۱/۱۳۴
۵۵۹۳/۲(۵)	۰/۱۴	۱/۴۶	۰/۲۱	۱/۴۷	۱/۴۶
۵۵۹۳/۲(۶)	۶۴۵۲×۵۵۹۳/۲	-۰/۰۴۴	۰/۰۳	۴/۵۳	۰/۹۱
۵۵۹۳/۲(۷)	-۱۱/۰۵**	۰/۱۶	-۰/۵۶	-۲/۳۹	-۰/۵۱
۵۵۹۳/۲(۸)	۱/۴۸	-۰/۲۴۴	۰/۴۸	-۱۰/۰۴**	-۰/۸۳
۵۵۹۳/۲(۹)	۷/۸۳**	-۰/۳۴۴	-۱/۱۲*	۱۲/۳۷**	۲/۱۲*
۵۵۹۳/۲(۱۰)	-۳/۹۳	-۰/۱۱۱	۰/۶۹	-۶/۵۲**	۲/۰۳*
۵۵۹۳/۲(۱۱)	-۲/۲۷	۰/۴۶	-۰/۴۹**	-۲/۴۳**	-۲/۴۲*
۵۵۹۳/۲(۱۲)	-۷/۹**	۲/۶۲**	-۰/۱۳	-۱۲/۰۴**	-۰/۱۱
۵۵۹۳/۲(۱۳)	۱/۴۱	۱/۲۲	-۰/۲۳	-۶/۴۶**	-۲/۷۶**
۵۵۹۳/۲(۱۴)	۰/۱۵	۲/۸۶**	۱/۹۳	-۲/۰۹*	-۲/۰۷
۵۵۹۳/۲(۱۵)	۷/۱۰۷-۶×۵۸۰۶-۶	-۰/۱۶	-۰/۳۸*	۲/۹۷**	۲/۹۳**
۵۵۹۳/۲(۱۶)	-۴/۲۴	۰/۱۸۹	-۰/۳۸	۶/۱۰۹*	-۱/۱۷۱*
۵۵۹۳/۲(۱۷)	۵/۰۷۲	-۰/۱۶	-۰/۳۸	۳/۲۲	-۰/۱۸۵
۵۵۹۳/۲(۱۸)	۲/۶۲	-۰/۲۴۴	-۰/۱۶	۴/۱۶	۱/۲۹
۵۵۹۳/۲(۱۹)	-۱/۹۳	۳/۱۰۶**	-۰/۱۳	-۲/۴۲**	۱/۷۸
۵۵۹۳/۲(۲۰)	۲/۷۷	-۴/۱۱**	-۳/۳۳**	-۴/۴۳	۱/۸۴
۵۵۹۳/۲(۲۱)	-۵/۰۶۹*	۳/۷۷**	-۶/۵**	-۱/۲۲	-۲/۰۳*
۵۵۹۳/۲(۲۲)	-۱/۱۸۲	-۲/۰۱*	-۰/۷۴	-۰/۱۲۶	-۱/۴۴
۵۵۹۳/۲(۲۳)	۲/۲۴	-۰/۱۴۴	-۰/۹۱*	۳/۴۵	۱/۴۸
۵۵۹۳/۲(۲۴)	۰/۷۷*	-۱/۹۸**	-۰/۹۴*	-۰/۱۵۱	-۱/۹۷
۵۵۹۳/۲(۲۵)	۲/۶۵	-۰/۰۴	-۴/۸*	۲/۰۷۴**	-۰/۱۵
۵۵۹۳/۲(۲۶)	۰/۳۶	-۰/۰۶	-۰/۱۰۱	۵/۲۳*	-۰/۱۰۱
۵۵۹۳/۲(۲۷)	۴/۹۱	-۰/۰۴	-۰/۰۵	۳/۵۴	-۰/۰۲۳
۵۵۹۳/۲(۲۸)	-۳/۳۴	-۰/۱۱۱	-۰/۰۸۹	-۱/۱۲۸	-۱/۱۳۳
LSD _{0.05}	۰/۰۹	۱/۷۹	-۰/۹۱	۴/۷۵	۱/۶۴
LSD _{0.01}	۶/۷۶	۲/۳۸	۱/۲۲	۶/۱۳۱	۲/۱۱۸
S.E(Sij)	۲/۵۵	-۰/۱۸۹۹	-۰/۴۶	۲/۰۳۸	-۰/۰۸۲۵

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۰.۵٪ و ۰.۱٪

جدول ۵- نسبت میانگین مربعات GCA به SCA، نوع عمل زن، واریانس افزایشی، واریانس غالبیت، وراثت‌پذیری خصوصی، بهترین ترکیب شونده عمومی و بهترین ترکیب برای صفات مورد بررسی

صفات	MS(GCA) MS(SCA)	نوع عمل زن	واریانس افزایشی	واریانس غالبیت	واریانس عمومی	بهترین ترکیب (ترکیب)	بهترین دو رگ
ارتفاع گیاه	۲/۰۹	غیرافزایشی	۱۵/۶	۴۷/۶	۰/۱۸	شاه پسند	۵۸۰۶-۶×۵۵۹۳-۶
تعداد روز تا ظهر خوشه	۱۱/۲**	افزایشی	۱۹/۹۴	۶/۸۱	۰/۶۷	شاه پسند × ۷۰۰۷-۲	۶۴۵۲-۴×۷۰۰۷-۲
طول سنبله	۹/۹**	افزایشی	۱/۵	۰/۰۸	۰/۶۴	شاه پسند	۵۲۴-۴×۷۰۰۷-۲
طول ریشک	۱۰/۱**	افزایشی	۸/۷	۳/۹۲	۰/۶۵	۵۸۰۶-۶	۶۴۵۲
تعداد دانه در سنبله	۳/۷**	افزایشی	۹۷/۸	۱۵۷/۷	۰/۳۵	۵۸۰۶-۶ و شاه پسند	۶۴۵۲-۴×۵۸۰۶-۶
وزن ۵۰۰ دانه	۵/۸**	افزایشی	۸/۸۲	۶/۶	۰/۴۹	۵۲۴ و سرداری	۷۱۰۷-۶
عملکرد دانه تک بوته	۲/۵۲*	افزایشی	۶	۱۰/۵	۰/۲۳	شاه پسند	۵۸۰۶-۶×۵۸۰۶-۶

* و ** به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۰.۵٪ و ۰.۱٪

REFERENCES

مراجع مورد استفاده

۱. جمالی، س. و ص. آینه. ۱۳۷۹. بررسی ژنتیکی چند صفت کمی در پنج رقم گندم نان به روش دیالل. چکیده مقالات ششمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران، بابلسر. ص ۳۳.
۲. طالعی، ع. ۱۳۷۵. بررسی میزان ترکیب‌پذیری و هتروزیس در ارقام گندم نان به روش دو رگ‌گیری دیالل، مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۲۷ شماره ۲، ص ۶۷ تا ۷۵.
۳. فرشادفر، ع. ۱۳۷۵. روش‌های تجزیه ژنتیکی مقاومت به خشکی در گندم. چکیده مقالات چهارمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران. دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان. ص ۱۶.
۴. قندی، ا. زالی، ع. و پ. وجودانی. ۱۳۷۶. بررسی ترکیب‌پذیری عمومی و خصوصی صفات مختلف به روش دیالل کراس. مجله نهال و بذر. جلد ۱۳، شماره ۳. ص ۳۱ تا ۴۰.
۵. هنر نژاد، ر. ۱۳۷۵. برآورد اثر ژنهای و ترکیب‌پذیری برخی از صفات کمی برنج به روش دیالل. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۲۷، شماره ۲. ص ۴۵ تا ۵۷.
6. Borghi, B. and M. Perenzin. 1994. Diallel analysis to predict heterosis and combining ability for grain yield, Yield components and bread making quality in bread wheat (*T. aestivum*). *Theor. And Applied Genet.*, 89: 7-8, 815-981.
7. Collaku, A. 1994. Selection for yield and its components in a winter wheat population under different environmental condition in Albania. *Plant Breeding*. 112: 1, 40-46.
8. Dasgupta, T., A. B., Mondal. 1988. Diallel analysis in wheat. *Indian J. of Genet. And Plant Breed.*, 48: 2, 167-170.
9. Edwards, L. H., H. Keteta and E. L. Smith. 1976. Gene action of heading date, plant hight and other characters in two winter wheat crosses. *Crop Sci.*, 16: 275-277.
10. Griffing, B. 1956. A generalized treatment of the use of diallel crosses in quantitative inheritance. *Heredity*, 10: 31-50.
11. Griffing, B. 1956. Concept of general and specific combining ability in relation to diallel crossing system. *Aust J. Biol. Sci.*, 9: 463-493.
12. Kheirella, K. A., M. Defrawy and T. Sherif. 1993. Genetic analysis of grain yield, biomass and harvest index in wheat under drought stress and normal moisture conditions. *Assiat. J. of Agric. Sci.* 24: 163-183.
13. Marcial, I. and A. Sarrafi. 1996. Genetic analysis of some chlorophyll fluorescence and productivity parameters in barley (*H. vulgare*). *Plant Breeding*. 115: 339-342.
14. Pickett, A. A. 1993. Hybrid wheat results and problems. Poal Parey Scientific Publishers, Berlin Hamburg. Pp: 259.
15. Sangwan, V. P. and B. D. Chaudhary. 1999. Diallel analysis in wheat (*T. aestivum*). *Annals of Biology Ludhiana*, 15: 2, 181-183.
16. Sharma, S., K. Iqbal and K. P. Singh. 1980. Heterosis and combining ability in wheat. *Crop Imp.*, 13(1): 101-103.
17. Singh, I. and R. S. Paroda. 1988. Partial diallel analysis of combining ability in wheat. *Crop Imp.*, 15: 2, 115-118.
18. Yildirim, M., N. Budak and Y. Arshad. 1995. Inheritance of harvest index in a 6×6 diallel cross population of bread wheat. *Cereal Research Communications*, 23: 1-2, 45-48.

A Study of Combining Ability and Gene Effect in Bread Wheat Under Drought Stress Condition by Diallel Method

J. AHMADI¹, A. A. ZALI², B. YAZDI-SAMADI³, A. TALAIE⁴,
M. R. GHANNADHA⁵ AND A. SAEIDI⁶

1, 2, 3, 4, 5, Ph.D. Student, Professors and Associate Professors,
Faculty of Agriculture, University of Tehran 6, Associate Professor, Seed and
Plant Improvement Institute, Karaj, Iran

Accepted July. 24, 2002

SUMMARY

General and specific combining ability, and gene effect under drought stress in six lines and two cultivars of bread wheat were studied in an 8×8 parent diallel design. The 28 F1 hybrids and the eight parental lines were sown in a complete randomized block design with three replications at the Research Field of Agriculture Faculty of the University of Tehran during 2000-2001. Plant height, heading date, awn length, spike length, number of grains per spike, 500 kernel weight and grain yield were evaluated. Preliminary analysis of variance showed that differences due to genotypes were significant for all the traits. Diallel analysis was conducted using the mixed B model of method two of Griffing. The effect of general combining ability (gca) were highly significant for all the traits, while the specific combining ability (sca) effects were highly significant for all the traits except the spike length. The MS(GCA)/MS(SCA) was significant for all traits excluding the plant height. It was observed that the majority of the genetic variance in grain yield as well as yield components were due to additive gene action. Because of the high additive genetic variance of measured traits, heritability and the probability of successful selection of these characters is high.

Key words: Bread wheat, Diallel, Combining ability, Gene effect, Drought stress.